

faa den Grund slaaet fast, hvorpaa det nu foreslaas at bygge Hospitalet. Jeg ved, at der er adskillige, der finde, at denne Grund er alt for lille, og der lød jo ogsaa et lille Suk igennem det ærede Medlems Tale i den Retning. Men Sagen er jo afgjort, og jeg tror for min Del ingenlunde, at man kan sige, den Grund, der nu er Tale om, er for lille. Naar man sammenligner Frederiks Hospitals og Fødselsstiftelsens nuværende Grund, der er 5 Tdr. Land, godt og vel, med de 20 Tdr. Land, som der her er Tale om, er det en kolossal Udvidelse af Grunden til disse Institutioner. Jeg ved nok, at ogsaa Institutterne kommer med derpaa, men det er alligevel saa stor en Udvidelse, at det forekommer mig, at man maa kunne komme igennem dermed. I alt Fald er Spørgsmaalet om Grunden nu afgjort, og jeg er glad over, at det er afgjort, thi det har været en af de Ting, der have lagt Hindringer i Vejen for, at man kunde faa hele Spørgsmaalet løst. Endelig er der jo den lykkelige Omstændighed, at de lærde nu omsider ere blevene enige. Det har ogsaa været af de Ting, der have voldt store Vanskeligheder for denne Sags Fremme, at der mellem selve de sagkyndige, mellem Lægerne, har været meget delte Meninger om Maaden, hvorpaa denne Op-gave skulde løses. Nu staa vi endelig ved Afgørelsen af selve Spørgsmaalet om nye Bygninger for Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen, og jeg tror, det er rigtigt, at vi holde os dertil. Der er ved en vis offentlig Lejlighed fremkommen et Angreb paa Folketinget for dets Holdning i denne Sag, idet man har fremstillet den som et Vidnesbyrd om de Tilbøjeligheder, man i Folketinget havde til at gaa imod Københavns Interesser, et Vidnesbyrd om det snævertindede Landbosynspunkt, som Folketinget anlagde ved Behandlingen af Sagerne. Det er en ren Misforstaaelse, thi det, som denne Sag hidtil er strandet paa, er ingenlunde Folketingets Uvillie mod København, og det ligger jo blandt andet deri, at dette Hospital og denne Stiftelse, der her er Tale om, i Virkeligheden ikke specielt ere Hospitaler for København, aldrig have været det og ikke ere det. Naar man derfor har sagt, at Folketinget har nægtet København de nødvendige Hospitaler, er det en ren Misforstaaelse. Her er ikke Tale om at bygge Hospitaler til København; her er Tale om at bygge Undervisningsanstalter til vore Lægers og Jordemødres Uddannelse, og det er en Sag, som angaar hele Landet, hvad der jo yderligere nu bliver

slaaet fast ved det Navn, som Hospitalet har faaet i det forelagte Forslag. Det er en Misforstaaelse, naar man tron, at Folketinget her har villet København til Livs. Det har været de Omstændigheder, som jeg for lidt siden pegede paa, de vanskelige Forhold, der have været at oprede, det har været Lægernes Uenighed, og det har været de politiske Forholds Vanskelighed, der have gjort, at Sagen hidtil ikke har kunnet naa til sin Afslutning. Nu haaber jeg, det maa ske. Alle vi, der kende lidt til Forholdene paa Frederiks Hospital, ere paa det rene med, at som Forholdene ere, er det en Skandale. Og jeg siger neppe for meget, naar jeg siger, at mange af os have haft en daarlig Samvittighed i en Række Aar, efter at vi lærte disse Forhold at kende, over, at det ikke er lykkedes at faa Sagen ført igennem. Derfor tror jeg, vi maa være taknemmelige for, at Forslaget nu foreligger. Naar et Udvalg skal til at drøfte det, hvad det selvfølgelig skal, vil det jo nærmere kunne komme ind paa Enkelthederne. Det bliver maaske noget vanskeligt at røre meget ved det. Men jeg vil dog henstille, at denne Lov, inden den bliver færdig fra Rigsdagen, kommer til at foreligge fuldt oplyst, saaledes at vi bl. a. ogsaa blive ganske klar over, hvilke aarlige Udgifter denne Sag vil medføre. Jeg mener ikke, vi skulle lade os skræmme deraf; for, som Forholdene ere, er det nødvendigt at gaa til dette Skridt. Men jeg mener paa den anden Side, at vi heller ikke skulle gaa til det uden at vide, hvad det er, vi gøre, og vi maa være paa det rene med, at det er en meget betydelig Forøgelse af vore aarlige Udgifter, der er Tale om. Som det fremgaar af Forslagets Motiver, ville jo Driftsudgifterne for Fremtiden blive 950,000 Kr., medens de hidtil have været 726,000. Det bliver altsaa en Forøgelse af de aarlige Driftsudgifter af 224,000 Kr. Det bliver ganske vist noget formindsket, ved at Patientpengene, da Sengenes Antal forøges, ville blive forøgede med 30,000 Kr. Men Driftsudgiften vil altsaa i det hele blive forøget med 194,000 Kr. Dertil kommer saa Institutionernes Drift, som jo i Motiverne er beregnet til 23,400 Kr., altsaa i alt 217,400 Kr. Men dertil maa endvidere lægges Rentetabet af de Kapitaler, som nu blive anvendte til Bygningen, men som tidligere hjalp til at bære den aarlige Drift. Hvor meget det er, beror jo noget paa, hvordan man vil ansætte det. Men tidligere ere disse Rentetab,